

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 78

гр. Плевен, 12.02.2022 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Асен Ив. Даскалов

като разглежда докладваното от Асен Ив. Даскалов Частно наказателно дело № 20224430200179 по описа за 2022 година

ПРОИЗВОДСТВО ПО РЕДА НА ЧЛ. 243 АЛ. 4 И 5 НПК

РАЙОНЕН СЪД - ПЛЕВЕН е сезиран с жалба на основание чл. 243 ал.4 НПК от страна на АДР. Г. СР. – управител на „***“ ЕООД-ВРАЦА, против Постановление на РАЙОННА ПРОКУРАТУРА – ПЛЕВЕН от 13.01.2022г., с което е прекратено наказателното производство по досъдебно производство пр.пр. №5942/2020г. по описа на РП – ПЛЕВЕН, водено за престъпление по чл.206 ал.1 НК.

За да прекрати наказателното производство, РАЙОННА ПРОКУРАТУРА – ПЛЕВЕН е приела, че се касае за упражнено право на задържане по смисъла на чл.315 ТЗ, поради което не е налице съставомерно деяние по чл.206 ал.1 НК. На тази основа, прекратила наказателното производство на основание чл.243 ал.1 т.1 вр.чл.24 ал.1 т.1 НПК. От друга страна, в подадената от страна на „***“ ЕООД-ВРАЦА жалба се изтъква, че както фактическата обстановка, приета в обжалваното Постановление, така и направените с него правни изводи, се явяват неправилни; отправя се искане за упражняване на съдебно правомощие по 243 ал.6 т.3 НПК.

Съдът намира, че жалбата се явява допустима, доколкото е подадена от лице по чл.243 ал.4 НПК, а същевременно - РП-ПЛЕВЕН не е представила доказателства за връчване на обжалваното Постановление на „***“ ЕООД-ВРАЦА /и в този смисъл – за срочността на жалбата/, което на свой ред обаче, няма как да поражда негативни правни последици за

ощетеното юридическо лице.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения.

Според приетата от прокурора фактическа обстановка, изложена в прекратителното Постановление, „Управителят на „***“ ЕООД, ***, основно се занимава с отглеждане на грозде. Сключил е договор за преработка на винено грозде с „***“ ЕООД гр.Враца с Управител АДР. Г. СР..

Първоначално нямало проблем с изпълнението на договорите, в един момент изпълнителят по тях „***“ ЕООД гр.Враца спрял изпълнението на задълженията си. От страна на „***“ ЕООД имало многократни доставки на висококачествено винено грозде, а от страна на „***“ ЕООД липсвало насрещно изпълнение. По тази причина се натрупали задължения от „***“ ЕООД гр.Враца. Като гаранция, че ще бъде платена сумата била предоставена процесната преса с договорка да бъде върната след заплащане на това задължение. Това било през месец август 2018г. От тогава пресата се намира във владение „***“ ЕООД, като многократно били провеждани разговори с представител на „***“ ЕООД във връзка с уреждане на взаимоотношенията им. Следвали обещания от страна на „***“ ЕООД, но плащане не било извършено.“

След така изложените фактически положения – които следва да бъдат цитирани за по-ясното им, прегледно отразяване – Прокурорът е посочил, че в крайна сметка, от заключение по изготвена съдебно-икономическа експертиза се установява, че „...са налице неуредени финансови отношения между двете дружества и Управителя на „***“ ЕООД, на основание чл.315 от ТЗ основателно е задържал процесната преса т.е.деянието на *** като управител на ***“ ЕООД, не е осъществил състава на престъпление по чл.206 ал. 1 от НК.“

Видно е, че е налице изключително повърхностно изложение на фактите и обстоятелствата на случая, но по-същественото е това, че нито фактическите, нито – правните съображения на прокурора, могат да бъдат споделени.

На първо място, доказателствата за приетите неуредени финансови отношения, изхождат единствено от страна на обвиняемия ***,

който е представил подбрани документи от счетоводството на „***“ ЕООД. Нито са изисквани, нито – представени аналогични документи от страна на „***“ ЕООД-ВРАЦА. Оттук, явно преждевременно и необмислено е назначена съдебно-икономическа експертиза, при която експертът е дал заключение, че е налице общо неизплатена сума от страна на „***“ ЕООД-ВРАЦА, във връзка с извършвани в периода 2014- 2018г. доставки на грозде, в общ размер на 3 000,40 лв./три хиляди лева и четиридесет стотинки/ без ДДС. Същевременно, експертът е уточнил /л.162 от ДП/, че *„Заключението е изготвено само по материали от ЗМ №443/2020г. и предоставени справки от адвокат ***“*. С други думи, експертното заключение е практически необосновано - лишено от достатъчна база за експертни изводи, а направените такива, пораждаат основателни съмнения в тяхната правилност; впрочем, със същия „успех“ е било възможно не се изготвя експертно заключение изобщо, а просто да се приеме тезата на обвиняемия. Вместо да бъде назначена повторна експертиза на основание чл.153 НПК обаче, органите на досъдебното производство са се задоволили с така представеното експертно заключение, което явно представлява своеобразно ядро във фактическите и правни съображения на наблюдаващия прокурор.

На второ място, тезата за неуредени финансови отношения между гореспоменатите две дружества, не само не се установява по убедителен начин, но са налице доказателства в обратния смисъл, а именно – че не се касае за никакви търговски отношения между „***“ ЕООД и „***“ ЕООД, а за неформални отношения между АДР. Г. СР. и ***. В подкрепа на тази версия впрочем, са всички събрани гласни доказателствени средства по делото, като особено убедителни са показанията на самата С.. Същата е категорична, че именно в резултат на създаденото доверие между двамата управители, тя се е съгласила да помогне на ***, като му услужи с пневматичната преса; именно поради това, нито бил сключен договор в писмена форма, нито – С. е създавала за себе си никакви други гаранции, с оглед последващото връщане на така дадената за послужване, движима вещ на значителна стойност. От нейните показания, които Съдът кредитира като убедителни, последователни и логични се установява, че търговските отношения между „***“ ЕООД и „***“ ЕООД датират от години, били са съпроводени с надлежно счетоводно оформяне и са били основани на взаимно уважение и доверие; през 2018г. обаче реколтата на „***“ ЕООД била лоша,

докато тази на „***“ била изключително добра и с цел да се избегне оскъпяване на производствения процес, *** помолил С. да му услужи със собствената на „***“ ЕООД пневматична преса. С. се съгласила и през месец август 2018г. предоставила на *** въпросната преса и дори му помогнала при монтажа ѝ в с.***, като му дала и напътствия във връзка с експлоатацията. Така, в следващите месеци, пневматичната преса била на разположение на дружеството, управлявано от ***, като през месец февруари 2019г., при проведен разговор със С. ѝ обещал, че ще върне пресата до края на месец август 2019г., когато същата следвало да се използва в собствения на „***“ ЕООД, производствен процес. През месец август 2019г. обаче, *** спрял да отговаря на телефонните повиквания на С., поради което се наложило същата да пътува до с.***, където двамата се срещнали и обвиняемият отново обещал, че в следващите дни, ще върне процесната преса. Това обаче така и не се случило, като при нов телефонен разговор, *** информирал С., че няма да ѝ върне пресата, защото щял да фалира без нея.

Именно това е фактическата обстановка, която се установява при коректното съобразяване на събраните в хода на досъдебното производство, доказателствени материали. Напълно необосновано и произволно, прокурорът е приел, че С. е дала „гаранция“ за неизплатените си задължения към „***“ ЕООД. Същевременно, в подкрепа на показанията на С. са тези на свидетелите ***, ***, ***, **. При събирането на показанията на свидетелите Т*** обаче /л.46 – 49 от ДП/, разследващият орган, предполагаемо поради голяма служебна натовареност или други причини от личен характер, е извършил дословно копиране на показанията на свидетеля ***, с което на практика е нарушил принципите на непосредственост и устност в наказателното производство /чл.18 – 19 НПК/. Този процесуален проблем обаче също не е направил впечатление на органите на досъдебното производство.

На трето място, извън всяко съмнение, Търговското право е един от най-обемните и сложни правни отрасли. Повърхностното анализиране на неговите институти – какъвто е и този на чл.315 ТЗ, със сигурност не може да бъде цел или неволен краен резултат в работата на органите на съдебната власт. Следва да бъде напомнено, че съобразно чл.315 ал.1 ТЗ, *„Търговецът има право на задържане за изискуемото си вземане срещу друг търговец от сключена между тях сделка върху движимите вещи и ценните книги на*

длъжника, получени от него правомерно. Това право съществува, докато търговецът има движимите вещи и ценните книги в свое държане.“. От една страна, както вече беше изтъкнато, за никакви изискуеми вземания на „***“ ЕООД спрямо „***“ ЕООД не може да става дума, без да бъдат събрани достатъчно счетоводни материали и от двамата търговци, които материали да бъдат надлежно изследвани от компетентно вещо лице, а от друга - предоставянето на процесната пневматична преса, на добра воля, като неформална услуга между две физически лица, няма никакво отношение към правото на задържане на търговец, регламентирано в ТЗ.

Въз основа на тези доводи Съдът намира, че обжалваното Постановление е напълно необосновано, но и почиващо на разследване, което не е обективно, всестранно и пълно. В тази връзка, Съдът намира, че е наложително:

- да бъде проведен нов разпит на свидетелите ***, ***, ***, в съответствие с изискванията на НПК;
- да бъде извършен допълнителен разпит на свидетелката А.С., с цел максимално детайлизиране на обстоятелствата на случая – каква е била точната устна уговорка с ***, имало ли е след нейното постигане, промени в първоначалната уговорка и какви са били те, имало ли е свидетели на нейните телефонни разговори с *** и относно съдържанието на тези разговори, към кой времеви момент *** изрично е отказал да върне пневматичната преса; имало ли е до този момент някакви и претенции във връзка с търговската дейност между дружествата;
- да се назначи тройна съдебно-счетоводна експертиза, която да бъде извършена от компетентни вещи лица и която да се запознае на място със счетоводството на двете дружества, като даде заключение относно сключените между тях сделки и дали е налице изпълнение на същите сделки, а в случай, че е налице неизпълнение – в какво се изразява то, по кои сделки;
- следва да се извърши оглед на мястото, в което се съхранява процесната преса, а при необходимост – претърсване и изземване, тъй като същата движима вещ следва да бъде запазена и приобщена като веществено доказателство по делото при условията на чл.110 ал.4 НПК, като при това действие по разследването следва да се осигури присъствието на

представител на „***“ ЕООД.

Едва след надлежното изясняване на така отбелязаните моменти, следва наблюдаващият прокурор да пристъпи към задълбочено проучване на доказателствата по делото и да се произнесе обосновано, съобразно своите правомощия. Следва да бъде обърнато внимание, че се касае за казус, който със сигурност не се отличава с особена фактическа и правна сложност, но по който работата в досъдебното производство продължава повече от една година, без реализиране на осезаем напредък, докато същевременно, предмет на престъплението е движима вещ на значителна стойност, представляваща част от производствен процес на търговско дружество.

Крайният извод е, че обжалваното Постановление е необосновано и незаконосъобразно и като такова – следва да бъде отменено, а делото – върнато на РП-ПЛЕВЕН, за изпълнение на дадените по-горе задължителни указания по приложението на Закона.

Водим от горното и на основание чл. 243 ал.6 т.3 НПК, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ КАТО НЕОБОСНОВАНО И НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО Постановление на РАЙОННА ПРОКУРАТУРА – ПЛЕВЕН от 13.01.2022г., с което е прекратено наказателното производство по досъдебно производство пр.пр. №5942/2020г. по описа на РП – ПЛЕВЕН, водено за престъпление по чл.206 ал.1 НК.

ВРЪЩА делото на РП – ПЛЕВЕН - за последващи действия, в съответствие с указанията, съдържащи се в настоящото Определение.

Препис от Определението да бъде изпратен на РП – ПЛЕВЕН, жалбоподателя, обвиняемия и неговия защитник, които могат да го атакуват с частна жалба/частен протест, в седемдневен срок от съобщаването му, пред **ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН**.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____